

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Quos dispensatio &c. Regium titulum Rogerio Siciliae Regi ab Honorio
concessum confirmat.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

Pœna con-
traventium.

tibi venerabilis Frater Archiepiscopo Syre com-
mittimus.

§. 5. Si quæ igitur in futurum Ecclesiastica
Sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis
paginam sciens, contra eam temere venire ten-
taverit, secundo tertiove commonita si non sa-
tisfactione congrua emendaverit potestatis hono-
risque sui dignitate careat, reamque se divino
iudicio existere de perpetrata iniquitate cognos-
cat, & à sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei
& Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena
fiat, atque in extremo examine districtæ ultio-
ni subiaceat.

Pax servan-
tibus.

§. 6. Cunctis autem hæc nostra statuta ser-
vantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi,
quatenus & hic fructum bonæ actionis perci-
pian, & apud districtum Judicem præmia
æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Epif-
copus.

Ego Guillelmus Prænestinus Episcopus.

Ego Joannes Ostiensis Episcopus.

Ego Rudolphus Ortanus Episcopus.

Ego Joannes tit. S. Chyfogoni Presbyter Car-
dinalis.

Ego Anselmus Presb. Card. tit. S. Laurentii in
Lucina.

Ego Lucas Presb. Card. tit. SS. Joannis, &
Pauli.

Ego Martinus Presb. Card. tit. S. Stephani in
Cælio Monte.

Ego Rainerius Senensis Episcopus.

Ego Rolandus Rossellanus Episcopus.

Ego Ildizo Saonenis Episcopus.

Ego Romanus Diac. Card. S. Mariæ in Por-
ticu.

Ego Gregorius Diaconus Card. SS. Sergij, &
Bachi.

Ego Guido Diac. Card. S. Mariæ in via
Lata.

Ego Oddo Diac. Card. S. Georgii ad velum
aureum.

Ego Guido Diac. Card. SS. Cosmæ, & Da-
miani.

Datum 14.
Kal. Aprilis
Anno Ponti-
ficatus IV.

Datum Grosseti per manum Aymerici S. R. E.
Diaconi Cardinalis, & Cancellarij 14. Kal. Apri-
lis Indic. II. Incarnationis dominicæ Anno 1133.
Pontif. vero D. Innocentij PP. Secundi anno
quarto.

III.
Ex op. di-
plom. Miræi
T. 1. p. 385.

Confirmat immunitatem Ecclesiæ Marsienis &
substitutionem Monachorum loco Canonico-
rum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

*Servus Servorum Dei, dilecto filio Oddoni,
Abbati Monasterij Sancti Remigii, ejus-
que successoribus regulariter substituendis
in perpetuum.*

Exordium.

Locorum venerabilium curam nos admonet,
de eorum quiete atque utilitate sollicite
cogitare. Nec dubium quod si servorum Dei
petitionibus benigne concurrimus, nostris op-
portunitatibus clementem Dominum reperimus.

Oddonis
postulatio-
nibus annu-
ens, libertatem
Ecclesiæ
de Marsina ab
Alexandro
quondam
Leodienfi
Episcopo ei
concessam
& ejus Ar-

§. 1. Ideoque dilecte in domino fili. Oddo
Abbas tuis rationabilibus postulationibus cle-
menter annuimus atque libertatem Ecclesiæ de
Marsina ad Monasterium Beati Remigii pertinen-
tis ab Alexandro quondam Leodiensi Episcopo
tibi concessam & ab Hermanno ejus Archidia-
cono & Fratribus suis laudatam atque firma-
tam præsentis scripti pagina roboramus, & fu-

turis temporibus inconvulsam manere decerni-
mus, ut videlicet, tam in præpositura, quam
etiam in Canonis decedentibus Clericis, qui
præfata Ecclesiæ Beneficia possident juxta pru-
dentiam & dispositionem tuam & successorum
tuorum, loco eorum, Monachi substituuntur.

§. 2. Præpositus verò qui ex parte tua vel
successorum tuorum, eidem loco præfuerit, Sa-
cerdotem sub tali præbenda, qualem ipse Præpo-
situs, consensu Abbatis & Fratrum Cænobij
Sancti Remigii, qui pro tempore fuerit, provi-
derit, constituto Leodiensi Archidiacono præsen-
tabit; à quo nimirum animarum sibi cura com-
mitteretur, & ipse Sacerdos de omni Episcopali
& Synodali jure, secundum Leodiensis Episco-
patus consuetudinem respondebit.

§. 3. Nulli ergo hominum liceat eandem con-
cessionem, Monasterio Beati Remigii factam,
infringere vel mutare, aut qualibet occasione
convellere; sed omnia tibi tuisque successoribus
integra conserventur; quemadmodum præsentis
scripti sanctione præfati Alexandri quondam Epif-
copi concessione noscitur institutum.

§. 4. Si qua sanè Ecclesiastica Sæcularisve persona
hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra
eam temere venire tentaverit, secundo tertiove
commonita, nisi reatum suum congrua satisfac-
tione correxerit potestatis honorisque sui digni-
tate careat, reamque se divino iudicio existere de
perpetua iniquitate cognoscat, & à sacratissimo
Corpore & sanguine Dei, ac Domini Redemp-
toris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in ex-
tremo examine districtæ ultioni subiaceat.

§. 5. Cunctis autem hanc nostram confir-
mationem servantibus, sit pax Domini nostri Je-
su Christi; quatenus & hic fructum bonæ actio-
nis percipiant, & apud districtum judicem
præmia æternæ pacis inveniant. Amen, Amen.

Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Epif-
copus.

Ego Lucas Presbyter Cardinalis tit. S. Joan-
nis & Pauli.

Ego Theodorus S. Ruffinæ Episcopus.

Ego Guidus Diaconis Cardinalis Sancti
Adriani.

Ego Chrysogonus Diaconus Card. S. Mariæ in
Porticu.

Datum Pisis per manum Aimerici Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalis & Cancellarij IX.
Kal. Decembris, Indictione XIV. Incarnationis
Dominicæ anno millesimo centesimo trigesimo
sexto. Pontificatus verò Domini Innocentij Papæ
II. anno septimo.

Regium titulum Rogerio Sicilia Regi ab Ho-
norio concessum confirmat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

*Servus Servorum Dei, carissimo in Christo
filio Rogerio illustri & glorioso Sicilia
Regi, ejusque heredibus in perpetuum.*

Quos dispensatio Divini consilij ad regimen
& salutem populi ab alto elegit, & pru-
dentia, justitia, aliarumque virtutum decore
decenter ornavit dignum & rationabile est,
ut Sponsa Christi, Sancta & Apostolica Ro-
mana mater Ecclesia, affectione sincera diligit,
& de sublimi ad sublimiora promoveat. Ma-
nifestis siquidem probatum est argumentis quod
egregiæ memoriæ strenuus & fidelis miles Beati

chidiacono
firmatam ro-
borat, Cle-
ricisque de-
cedentibus
beneficia
possidenti-
bus Mona-
chos substi-
tui jubet.

Præpositus
qui eidem
loco præfue-
rit, sacerdo-
tem sub præ-
benda qua-
lem ipse pro-
viderit Leodi-
ensi Archi-
diacono
præsentabit.

Concessio-
nem infringi
aut qualibet
occasione
convelli vet-
tat.

Sanctio
pœnalis.

Pax obser-
vantibus.

Datum IX.
Kal. Decem-
bris Anno
Pontificatus
VII.

IV.
Ex Labbe
Tom. 10.
Col. 951.
An. Domini
1139.

Proœmium.

Petri Robertus Guiscardus prædecessor tuus Dux Apuliæ, magnificos & potentes hostes Ecclesiæ viriliter expugnavit, & posteritati suæ dignum memoria nomen & imitabile probitatis exemplum reliquit. Pater quoque tuus illustris recordationis Rogerius, per bellicos sudores, & militaria certamina, inimicorum Chiltiani nominis intrepidus extirpator, & Christianæ Religionis diligens propagator, utpote bonus & devotus filius, multimoda obsequia matri Suae Sanctæ Romanæ Ecclesiæ impertivit. Unde & prædecessor noster Religiosus & prudens Papa Honorius nobilitatem tuam de prædicta generositate descendente intuitus, plurimum de te sperans, & prudentia ornatum, iustitia monitum, atque ad regimen populi te idoneum esse credens, valde dilexit, & ad altiora provexit.

Siciliæ Regnum ab Honorio antecessore suo concessum, confirmat.

Ducatum Apuliæ ab eodem collatum confirmat. Principatumque Capuanum insuper concedit.

De his tamen P. R. ab hæredibus ligium homagium faciendum, & fidelitas iuranda.

Censusque sexcentorum scifatorum per singulos Annos persolvendus.

Hortatio Pastoralis.

Pœna contraventium.

Datum VI. Kal. Augusti Anno Pontificatus 10.

§. 1. Nos ergo ejus vestigiis inherentes & de potentia tua ad decorem & utilitatem Sanctæ Dei Ecclesiæ spem atque fiduciam obtinentes, Regnum Siciliæ, quod utique prout in antiquis refertur historiis, Regnum fuisse non dubium est, tibi ab eodem antecessore nostro concessum cum integritate honoris Regij & dignitate regibus pertinente, excellentiæ tuæ concedimus, & Apostolica auctoritate confirmamus.

§. 2. Ducatum quoque Apuliæ tibi ab eodem collatum & insuper Principatum Capuanum integre nihilominus nostri favoris robore communimus, tibi que concedimus.

§. 3. Et ut ad amorem atque obsequium B. Petri Apostolorum Principis, & nostrum ac successorum nostrorum, vehementius astringaris: hæc ipsa, id est Regnum Siciliæ, Ducatum Apuliæ, & Principatum Capuæ, heredibus tuis, qui nobis & successoribus nostris, nisi per nos & successores nostros remanserit, ligium homagium fecerint, & fidelitatem quam tu jurasti juraverint, tempore videlicet competentem, & loco non suspecto, sed tuto nobis & ipsis, atque salubri, duximus concedenda: eosque super his quæ concessa sunt, Deo propitio, manutenebimus.

§. 4. Quod si per eos forte remanserit, iidem heredes tui nihilominus teneant quod tenebant sine diminutione. Census, autem sicut statutum est, id est sexcentorum scifatorum, à te tuisque heredibus nobis nostrisque successoribus singulis annis reddatur, nisi forte impedimentum interveniat removente vero te impedimentum, nihilominus persolvetur.

§. 5. Tua ergo, filii carissime, interest, ita te erga honorem atque servitium Matris tuæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ devotum & humilem exhibere, ita temet ipsum in ejus opportunitatibus exercere ut de tam devoto & glorioso filio sedes Apostolica gaudeat, & in ejus amore quiescat.

§. 6. Si qua sive Ecclesiastica Sæcularisve potentia huic nostræ concessionem temere contraire tentaverit, donec præsumptionem suam satisfactione coerceat, indignationem Dei omnipotentis & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus incurrat & quousque respuerit anathematis sententia percellatur. Amen.

Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Ego Albericus Ostiensis Episcopus.
Haimericus S. Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis.

Datum in territorio Mamanensi per manum HaimERICI Cancellarij, VI. Kal. Augusti, Indictione Secunda, Incarnationis Dominicæ Anno millesimo centesimo trigesimo nono, Pontifi-

catus vero, Anno decimo Domini Innocentij Papæ Secundi.

CÆLESTINUS SECUNDUS.

PONTIFEX CLXVII.

ANNO DOMINI MCXLIII.

Cælestinus II. Tuscus, Guido antea vocatus, primus sine populi suffragio, quod Romani prisca jura Senatus in integrum restituere satagerent, Pontifex fuit renunciatus Anno 1143. die quo Innocentius decesserat. Willielmum Eboracensem improbum hominem, & ab Innocentio prædecessore damnatum Eboracensi præfecit Episcopatum, cumque à S. Bernardi criminationibus acriter defendit. Menses quinque & dies tredecim Pontificatum obtinuit. Obiit Anno 1144. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 34.*)

LUCIUS SECUNDUS.

PONTIFEX CLXVIII.

ANNO DOMINO MCXLIV.

Lucius II. Anno eodem quò Cælestinus decessit S. Romanæ Sedi est successus, Gerardus antea dictus, Civis Bononiensis. Alphonfus Portugalliæ Dux pietatis ergo Ducatum suum constituit Romanæ Ecclesiæ vectigalem. Arnoldus dignitatem Senatoriam, & equestrem ordinem revocare quum studuisset, Romanos in Pontificem conscitavit, quibus obsessus Pontifex incerto lapidis ictu percussus diem obiit extremum Anno altero ex quo ad Pontificatum fuit assumptus. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 34.*)

EUGENIUS TERTIUS.

PONTIFEX CLXIX.

ANNO DOMINI MCXLV.

Eugenius prius Bernardus Pisanus vocatus: S. Bernardi discipulus post Lucii mortem Pontificatum obtinuit anno 1145. Hic metu Romanorum in Galliam profugus ibi refedit, cui corpus Decretorum à Gratiano Monacho fertur esse traditum. Mox in Italiam reversus obiit Tibure anno 1153. suæ sedis octavo. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 34.*)

Mandat